

pohledávka jest po právu. Ostatně nárok žalobní nelze dělit v ten způsob, by bylo rozhodnuto jen o jeho části a co do zbytku zůstal spor nerozhodnut, to tím méně, an spor pokročil již do období odvolacího řízení. Bylo proto z výroku usnesení rekursního soudu vyloučiti větu »jen pokud jde o částku jemu ze zažalované pohledávky k vybrání příkázanou, jinak se stížnosti nevyhovuje a usnesení v odpor vzaté se potvrzuje«, která podle toho, co bylo uvedeno, jest ve vnitřním rozporu s ostatním obsahem výroku, takže vedle něho nemůže obstáti.

Čís. 11373.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Nepříčí se zákonu, by úředník družstva, jenž jest jeho členem, byl zvolen za člena představenstva.

(Rozh. ze dne 5. února 1932, R I 17/32.)

Rejstříkový soud zamítl opověď družstva (Spořitelního a záloženského ústavu), by byl zapsán nově zvolený člen ředitelstva Josef K., ježto podle opovědi jest správcem, tedy úředníkem družstva, a jmenování jeho členem ředitelstva jest v rozporu s ustanovením § 26 stanov, podle něhož jsou ředitelstvu bezprostředně podřízeni úředníci spořitelního a záloženského ústavu, jemu také přísluší nad nimi dozor a moc disciplinární, kteroužto funkci Josef K. sám nad sebou prováděti nemůže. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Podle § 26 stanov jsou ředitelstvu bezprostředně podřízeni úředníci a zřízení spořitelního a záloženského ústavu, jemu přísluší nad nimi dozor a moc disciplinární, již vykonává podle instrukce. Z této zásady jasně vyplývá, že úředníci a zřízení nemohou býti členy ředitelstva, byť i byli členy společenstva, neboť jako členové ředitelstva byli by sami sobě nadřízeni, což nelze pokládati za možné a přípustné. Proto také nemůže býti Josef K., jenž sice jest členem společenstva, ale zároveň správcem, tedy úředníkem družstva, v této své vlastnosti členem ředitelstva a právem proto soud rejstříkový návrh na zápis jeho jako nově zvoleného člena ředitelstva zamítl.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil rejstříkovému soudu, by o opovědi znovu rozhodl nehledě k důvodům, pro které byl zamítnut návrh na zápis nově zvoleného člena představenstva Josefa K-a.

Důvody:

Nepříčí se zákonu, by úředník družstva, který jest jeho členem, byl zvolen za člena představenstva. Není to v rozporu zejména s § 26 stanov, neboť ředitelstvem (představenstvem, § 12 stanov), tudíž nadřízeným orgánem společenstva není jednotlivý člen představenstva, nýbrž představenstvo (ředitelstvo) jako takové. § 15 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. nemá co do volby členů družstva za členy představenstva obmezující ustanovení (srovnej rozhodnutí čís. 10020 sb.

n. s.). Napadené usnesení odporuje zákonu, dovolací rekurs jest v § 46 zákona z 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. odůvodněn a bylo rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 11374.

Dal-li manžel směněný nový nábytek postavit do společného bytu na místo starého nábytku patřícího vlastnický manželce a prohlásil k manželce, že jí tento nový nábytek daruje a předává a manželka nový nábytek jako svůj přijala a užívala ho ve společné domácnosti, byl darovaný nový nábytek manželce hmotně (§ 426 obč. zák.) odevzdán a nebylo k platnosti darovací smlouvy zapotřebí formy notářského spisu.

(Rozh. ze dne 5. února 1932, Rv I 1131/30.)

Žalobkyně domáhala se na žalované firmě, by z exekuce vedené žalovanou proti manžel žalobkyně Arnoštu S-ovi bylo vyloučen nábytek, k němuž tvrdila vlastnické právo. Procesní soud první instance žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Přezkoumáváje rozsudek po stránce právní (§ 503, čís. 4 c. ř. s.) jest dovolací soud vázán skutkovým zjištěním odvolacího soudu, že Arnošt S. směněné nové zařízení pánského pokoje a jídelny žalobkyni daroval, t. j. bezplatně přenechal (§ 938 obč. zák.) a jí i odevzdal. Uváží-li se, že manžel směněný nový nábytek dal postavit, jak nesporné, do společného bytu na místo starého nábytku patřícího vlastnický žalobkyni, že pak k žalobkyni prohlásil, že jí tento nový nábytek daruje a předává, a žalobkyně jej jako svůj nábytek přijala a ho zajisté užívala ve společné domácnosti, jsou uskutečněny všechny podmínky hmotného odevzdání podle § 426 obč. zák., jenž vyžaduje, by se odevzdaná věc z vůle odevzdatele se svolením přejímatele ocitla k němu v takovém poměru, by skutečně neb alespoň podle obvyklého nazírání byla v jeho moci. Stalo-li se takto hmotné, tedy skutečné odevzdání Arnoštem S-em směněných věcí, nebylo k platnosti darovací smlouvy zapotřebí podle zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. formy notářského spisu.

Čís. 11375.

Advokát není povinen, by svému klientu účtoval odměnu zvlášť za jednotlivé pracovní úkony, stačí, označí-li vykonané práce určité v účtu a požaduje-li za ně odměnu úhrnně.

Na soudu jest, by, zkoumaje pracovní úkony advokáta, v účtu seznámené, posoudil jejich účelnost a určil za ně odměnu podle námahy a času, kterých vyžadovaly, a po případě ji určil i podle jednotlivých účtovaných položek.